

P s a l m.

Doamne, ruga mea primește,
Sufletului pace dăruiește.
Spre smerita roabă ce se 'nchină
Varsă harul Tău plin de lumină.
Du-ne în credință dreaptă,
Gândul către cer doar ni îndreaptă.
Doamne, de ispită ne ferește,
De dușmăni și răi ne ocrotește.
Toate florile din câmp, în șoapte,
Te slăvesc pe Tine, zi și noapte.
Mii de păsărele și izvoare
Cântă imnul Tău de înălțare.

O! Indură-te, Stăpâne!
Fă ca inima-mi să Te slavească
Și pe Tine doar să Te cunoască.

ANCA NANDRU.

S p a i m a.

(dupa Verhaeren.)

Pe câmpul spaimei mele, stând drept ca nenorocul,
În pragul unei târle, cu fața către Nord,
Sună din corn bătrânul cioban al lui Noiemyre:
Chemând turmele morșii, sună prelung din corn.

Din vechea-mi remușcare a fost clădită târta,
Acolo 'n țara-mi tristă, atât de tristă 'n tot,
Că pân' și pârăiașul ce-o adăpa, truditul,
S'a răsucit din malu-i de ismă și dărmoc.

Berbeci roșcați, oi roșii, cu negre cruci pe spate,
Gonite cu ciomagul, dau busna către țarc,
Se 'ntorc, mănate silnic, la țarc turmele morșii,
Ca vechile-mi păcate în sufletu 'nfricat.

Ciobanul lui Noiemyre sună din corn furtuna.
..Ce scăpărări de fluier năprasnic și-a răsfrânt
Pe creștetu-mi văpaia, în seara asta 'n care
Chiar viața mea, sărmana, de mine s'a temut?...

ELENA FARAGO.